

Postgång i björnabyarna

Sedan poststation inrättats i Björna kyrkby 1875 blev det fart på postutväxlingen. Brev och eventuella tidningar hämtades i Björna, alltid var det någon från de olika byarna som hade ett ärende till kyrkplatsen.

Natanael Hägglund, Studsviken, f. 1840, d. 1924, var brevbärare omkring sekelskiftet mellan Studsviken och Lägsta.

Tidigare har nämnts att postverket ordnade postföring till Björna. En av dessa postbärare var Mattias Bylund, vilken bar posten två gånger i veckan mellan Mo och Björna 1/7 1883–30/6 1889. Ersättningen var två kronor per tur. Samme person var även lantbrevbärare Björna–Aspsele, två gånger i veckan 1/10 1907–31/10 1910 mot en ersättning av 5:77 per tur. Linjen omreglerades 1/11 1910 till Björna–Nyliden en gång i veckan mot en ersättning av fyra kronor per tur. Fr. o. m. 1/5 1913–30/6 1915 gick postturen två gånger per vecka.

För att återgå till byarnas posthämtning, så fick många byar hämta sin post antingen i Kyrkbyn eller på Björna stationssamhälle efter år 1891. Först omkring sekelskiftet synes organiserade postturer ha kommit igång. I fortsättningen redogöres för det väsentliga i det fallet.

Åren 1900–1903 bar Frans Danielsson-Staaf, Aspsele, postväskan Björna–Nyliden–Aspsele. Han gick på sommaren och åkte spark på vintern. Turen tog två dagar och ersättningen var två kronor per tur från postverket. En liten extra inkomst utgjorde ersättning för de beställningar han gjorde åt befolkningen.

Postbärare Johan Edin i Remmarn med hustru Cajsa. Han kallades vanligen för Jon Jansen.

Postkörare å linjen Björna–Nyliden under de första årtiondena av seklet var bl. a. Anders Andersson d. y., Björna, Nils Andersson, Björna, och Pelle Gidlund, Nyliden.

Omkring sekelskiftet var fru Tilda Söderlind-Häggkvist postföreståndare i Nyliden.

Lockstaborna, som före sekelskiftet hämtat posten i Björna, hämtade efter 1900 sin post i Nyliden, då de hade ärende dit.

Före och omkring sekelskiftet hämtade remmarborna vid tillfälle sin post hos Valle Wiklund i Studsviken, där den lär ha förvarats i kökssoffan. Det var långt mellan postturerna!

Åren 1913–1921 bar Jonas Edin (kallad Jon Jansen) i Remmarn posten från Aspele till Remmarn, först en, sedan två gånger i vec-

*Postbärare Jonke Hedberg,
Remmarn, »Post-Jonke»
kallad.*

kan. Ersättningen var två kronor per tur. Han hämtade även bolagsposten från bolagsförvaltningen i Aspsele till faktorn i Remmarn. En del gånger var det stora belopp avlöningspengar. För detta hade Edin tjugofem öre extra.

Edin avlöstes av Jonke Hedberg i Remmarn, vilken tjänstgjorde till 1947. Han började med två turer i veckan, sedermera blev det tre turer. Han använde både cykel, skidor och häst allteftersom väglaget var. När han slutade utgjorde avlöningen etthundra kronor per månad. Jonke Hedberg var en rolig person, som hade allehanda hysch för sig. Under sina postfärder utförde han även vissa tjänster och beställningar åt befolkningen. Hur det nu var, så fick han en gång en åthutning av en person i Aspsele. »Post-Jonke» tog det inte så hårt, ty han gick in till frun i huset och sa: »Husbonden sa, att jag skulle gå in te frun och få mäg en sup.» Givetvis fick Jonke sin sup, och då den smakade bra, sa han ytterligare: »Dä vore bra me en dell i anner bene också.» Och nog fick Jonke även den supen, ty han var ju inbjuden! Glad i hågen återvände han till Remmarn med

